

CHRZEST I NAPEŁNIENIE DUCHEM ŚWIĘTYM

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Mk 1,8; Ef 5,18; Dz 13,52; Łk 11,8-10; Dz 5,32; Ga 5,16-26.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Złodziej przychodzi tylko po to, by kraść, zarzynać i wytracać. Ja przyszedłem, aby miały życie i obfitowały” (J 10,10).

Jako chrześcijanie musimy być napełnieni Duchem Świętym. Bez Niego nasze świadectwo będzie pozbawione mocy, a nasze chrześcijańskie życie będzie jedynie daremnym mozołem. Możemy mieć wykształcenie, talenty i elokwencję, ale bez Ducha Świętego nie możemy doświadczyć życia takiego, jakie zaplanował dla nas Bóg. Bez Ducha Świętego nie będziemy mieli pewności zbawienia i nie poznamy radości służenia Panu. Będziemy chrześcijanami tylko z nazwy, a tacy nie są żadnymi chrześcijanami.

Jezus pragnie, byśmy żyli pełnią życia. Pragnie dać nam życie takie, jakie dla nas zaplanował — spełnione i sensowne, czyli zakorzenione w Źródle Wszelkiego Życia, w Nim samym. To On jest Stwórcą wszelkiego życia i jedyną drogą do życia wiecznego. „Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (J 14,6). Pełnia życia jest możliwa jedynie przez przyłączenie się do Niego, a to jest możliwe tylko przez działanie Ducha Świętego w nas.

W tym tygodniu będziemy studiować to, co *Biblia* mówi o chrzcie Duchem Świętym i co to znaczy być napełnionym Nim. Przyjrzymy się także pewnym dowodom, które świadczą, że jesteśmy prawdziwie napełnieni Duchem Świętym.

Przeczytaj Mk 1,8 (por. z Mt 3,11; Łk 3,16; J 1,33), Dz 1,5; 11,16. Co łączy się z chrztem Duchem Świętym?

W *Nowym Testamencie* tylko w siedmiu wersetach jest mowa o chrzcie Duchem Świętym. 4 z tych wersetów wiążą się z Janem Chrzcicielem i wskazują na Pięćdziesiątnicę. Według nich Duch Święty został dany, by rozpocząć *dni ostateczne* w historii zbawienia.

Jednak apostoł Jan, w odróżnieniu od autorów innych ewangelii, nie używa czasu przyszłego, gdy mówi o chrzcie Duchem Świętym. Zamiast tego używa czasu teraźniejszego, wskazując, że jest to coś, co stale zachowuje znaczenie (zob. J 1,33). Ten sam czas jest użyty przez apostoła Jana kilka wersetów wcześniej, w J 1,29, gdy mówi on o innym ważnym dziele Jezusa — głądzeniu grzechów świata. Służba Jezusa składa się z głądzenia grzechów i udzielania nam Ducha Świętego. To podwójne doświadczenie jest opisane w Dz 2,38. Gdy ich oczy otwały się na Chrystusa, uczniowie otrzymali zarówno przebaczenie grzechów, jak i chrzest Ducha Świętego. Podobne doświadczenie jest opisane w Dz 10,43-44, a następnie w Dz 11,16 w przypadku tych, którzy uwierzyli w domu Korneliusza. Chrzest w wodzie jest nazwany „chrztem upamiętania” (Dz 19,4). Gdy okazujemy skruchę z powodu grzechu i zostajemy ochrzczeni w imię Jezusa, wówczas otrzymujemy Ducha Świętego (zob. Dz 2,28-39).

W *Nowym Testamencie* przyjęcie Ducha Świętego i chrzest idą ze sobą w parze. Wskazują na nasze nowonarodzenie. Przez chrzest utożsamiamy się z Chrystusem, a On daje nam Ducha Świętego, byśmy mogli żyć w Jego mocy i głosić dobrą nowinę. Chrzest Duchem Świętym nie jest drugim dziełem łaski w późniejszym etapie życia utożsamianym przez niektórych z darami czynienia cudów.

W 1 Kor 12,13 Paweł nie ma na myśli wyjątkowego doświadczenia w dniu Pięćdziesiątnicy, ale raczej doświadczenie wszystkich wierzących. Apostoł stwierdza, że przez tego samego Ducha wszyscy zostają ochrzczeni w jedno ciało i wszyscy piją z tego samego Ducha. Paweł podkreśla tu jedność. Słowo wszyscy ma istotne znaczenie. Paweł łączy włączenie wszystkich wierzących w jedno ciało Chrystusa z chrztem Duchem Świętym.

Jakie jest twoje doświadczenie chrztu Duchem Świętym? Kim jest On dla ciebie? Jaki byłbyś, gdyby On nie działał w tobie?

Przeczytaj Ef 5,18; Dz 13,52; Rz 8,9. Co to znaczy być napełnionym Duchem Świętym? Jak napełnienie Duchem Świętym następuje w naszym chrześcijańskim życiu?

Gdy zostajemy ochrzczeni i należymy do Chrystusa, powinniśmy żyć w mocy Ducha Świętego. Aby to było możliwe, musimy być napełnieni Duchem Świętym. W *Nowym Testamencie* czytamy, że wierzący byli napełnieni Duchem (zob. Łk 1,41.67; Dz 2,4; 4,8.31; 9,17; 13,9). Apostoł Paweł używa słowa *napełnienie*, by wyrazić fakt, iż wierzący człowiek jest w pełni poddany Bogu i otwarty na kierownictwo Ducha Świętego, tak iż Bóg może działać dla niego i spełnić dzieło, które zamierzył.

Gdy poddajemy się pod wpływ alkoholu, odbije się to negatywnie na naszej koordynacji ruchowej, mowie i sposobie myślenia. Gdy zostajemy napełnieni Duchem Świętym, poddajemy całe nasze życie Jego przekształcającemu wpływowi, tak iż nasze postępowanie, mowa i sposób myślenia staną się odzwierciedleniem charakteru Jezusa.

Choć Duch Święty jest udzielany tym, którzy usłyszeli i uwierzyli (zob. Ga 3,2), i jest przyjmowany przez wiarę (zob. Ga 3,14) przy chrzcie (zob. Tt 3,5-6), to powinniśmy starać się o napełnienie Duchem Świętym każdego dnia. Nie możemy żyć najbogatszym nawet doświadczeniem sprzed roku, miesiąca czy choćby z dnia wczorajszego. Potrzebujemy codziennie napełnienia Duchem Świętym, gdyż każdy dzień niesie nowe wyzwania.

W Dz 13,52 greckie słowo przetłumaczone jako *byli pełni*, występuje w formie niedokonanej, co oznacza ciągłe działanie. Dosłownie znaczy to, że *byli stale napełniani*. Napełnienie Duchem Świętym nie jest jednorazowym doświadczeniem. Jest czymś, o co powinniśmy się starać i co powinniśmy przyjmować każdego dnia. To napełnienie powinno być powtarzane, tak by całe nasze życie było naznaczone Jego obecnością i abyśmy w Jego mocy żyli tak, jak powinniśmy.

Napełnienie Duchem Świętym nie oznacza, że posiadamy Go więcej, ale że On posiada nas w większym stopniu. Jedynie gdy poddajemy wszystkie dziedziny naszego życia każdego dnia Duchowi Świętemu, może On posługiwać się nami dla chwały Bożej.

„Chciałabym wam uświadomić fakt, że ci, którzy mają Jezusa przez wiarę mieszkającego w sercu, właśnie przyjęli Ducha Świętego. Każdy, kto przyjmuje Jezusa jako swego Zbawiciela, jednocześnie przyjmuje Ducha Świętego jako swego Doradcę, Uświęciciela, Przewodnika i Świadka”¹.

¹ Ellen G. White, *Manuscript Releases*, t. XIV, s. 71.

Słowo Boże wskazuje warunki, jakie musimy spełnić, by Duch Święty działał w nas. W ciągu kolejnych dwóch dni przyjrzymy się najważniejszym z tych warunków.

Przeczytaj Dz 2,37-38. Jaki jest pierwszy warunek przyjęcia Ducha Świętego?

Jednym z warunków przyjęcia daru Ducha Świętego jest skrucha. Słuchanie Słowa Bożego budzi nasze sumienie oraz prowadzi do uświadomienia sobie naszej grzeszności i upadłego stanu. Prawdziwa skrucha to coś więcej niż odczucie żalu z powodu dotkliwych skutków grzechu. Jest to głęboka zmiana serca i umysłu, dzięki której widzimy grzech w prawdziwym świetle — jako ohydne zło i bunt przeciwko Bogu. Jedyny sposób, w jaki możemy doświadczyć prawdziwej skruchy, to przyjęcie miłości Bożej. „Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?” (Rz 2,4).

Przeczytaj Ga 3,14; Jk 1,6-8. Dlaczego nie możemy przyjąć Ducha Świętego, jeśli nie ufamy Słowu Bożemu?

Jezus obiecał posłać Ducha Świętego jako swego przedstawiciela. Obiecany dar otrzymujemy przez wiarę. Jeśli wątpimy w Bożą obietnicę i nie ufamy Słowu Bożemu, jesteśmy rozdwojonymi ludźmi i nie możemy się niczego spodziewać od Boga. Wiara to coś więcej niż intelektualne poznanie. To postawienie na szali całego życia — zaufanie Bogu, iż dotrzyma słowa i nie zawiedzie nas bez względu na wszystko.

Przeczytaj Łk 11,8-10.13. Dlaczego wytrwała modlitwa ma sens?

Bóg chętnie daje nam Ducha Świętego. Bóg jest dobry i łaskawy — lepszy dla nas niż my dla naszych dzieci. Nasza wytrwała modlitwa nie służy temu, by zmienić Jego nastawienie do nas. Nasza modlitwa zmienia nas i uświadamia nam pełnię Jego obecność. Nasze modlitwy po prostu świadczą o naszym zdecydowaniu i przygotowują nas do przyjęcia daru.

Jak możemy się nauczyć być bardziej gorliwymi, pilnymi i uległymi w naszej praktyce modlitewnej? Dlaczego ważne jest, byśmy się tego nauczyli?

Przeczytaj Dz 5,32. Dlaczego posłuszeństwo Słowu Bożemu jest ważnym warunkiem przyjęcia Ducha Świętego?

Tak samo wówczas, jak i dzisiaj Duch Święty był i jest udzielany tym wszystkim, którzy są posłuszni Bogu. W *Biblii* miłość i posłuszeństwo idą ze sobą w parze, bo prawdziwa wiara wyraża się posłuszeństwem. Jeśli ufamy Bogu całym sercem, będziemy posłuszni Jego przykazaniom. Jezus powiedział:

— „Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie” (J 14,23).

Posłuszeństwo jest wyborem prowadzącym do stylu życia zgodnego z wolą Boga wyrażoną w Jego prawie. Musimy trwać w posłuszeństwie, jeśli pragniemy uznawać Jezusa jako naszego Pana (zob. Łk 6,46). W 1 J 2,4-5 czytamy: „Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma. Lecz kto zachowuje Słowo jego, w tym prawdziwie dopełniła się miłość Boża”. To mocne słowa. Od Jana dowiadujemy się także, że „kto przestrzega przykazań jego, mieszka w Bogu, a Bóg w nim, i po tym Duchu, którego nam dał, poznajemy, że w nas mieszka” (1 J 3,24). Gdy czynimy to, co przykazuje nam Bóg, będziemy mieli pokój umysłu.

Przeczytaj Jud 1,18-21. Dlaczego powinniśmy unikać wszelkiej nieczystości, jeśli pragniemy być napełnieni Duchem Świętym?

Ogień Ducha Świętego nie może płonąć w nas, gdy nasz umysł jest zeświecczony. Duch Święty reaguje bardzo czule na obecność wszelkiego grzechu i zeświecczenia w nas. Dlatego musimy trwać w miłości Boga i łączności z Nim przez modlitwę, aby blokować wszelką nieczystość i okazywać ducha mocy, miłości i dyscypliny (zob. 2 Tm 1,6-7). Jedynie dzięki usilnej i twardej walce z własnym ego możemy się stać takimi ludźmi, jakimi powinniśmy być. Oczywiście, nie możemy tego dokonać o własnych siłach. W walce tej liczy się nasz wybór — albo poddamy naszą wolę napomnieniom Ducha Świętego, albo pozwolimy cielesnej naturze nas zdominować. Wybór należy do nas.

„Nic nie ogranicza przydatności człowieka, który swoje sprawy odłożył na drugi plan, swoje serce udostępnił na działanie Ducha Świętego i żyje życiem całkowicie poświęconym Bogu”¹. Jak możesz zastosować te słowa w swoim duchowym życiu?

¹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 213.

Egocentryzm kontra chrystocentryzm

CZWARTEK — 2 lutego

Przeczytaj Ga 5,16-26 i porównaj z Ef 5,1-9.17-20. Wymień różnice między życiem egocentrycznym a tym, które prowadzimy dzięki napełnieniu Duchem Świętym.

Życie człowieka, który nie jest napełniony Duchem Świętym, znacząco różni się od życia i wartości kogoś, kto jest napełniony Duchem.

CZŁOWIEK EGOCENTRYCZNY	CZŁOWIEK PROWADZONY PRZEZ DUCHA ŚWIĘTEGO
Pragnie tego, co grzeszne i niemiłe Bogu	Pragnie tego, co duchowe i miłe Bogu
Jest pod panowaniem grzesznych namiętności	Jest pod panowaniem Ducha Świętego
Nadużywa swojej wolności i daje się zniewolić grzechowi	Został wyzwolony z niewoli grzechu do wolności w Chrystusie
Jest nieposłuszny woli Bożej	Jest posłuszny woli Bożej
Pobłaża swoim zachciankom	Jest skłonny do ponoszenia ofiar
Przejawia owoc grzechu	Przejawia owoc Ducha Świętego
Nie dostrzega potrzeby przebaczenia i chełpi się sobą	Uznaje potrzebę przebaczenia i chwali Jezusa za Jego dokonania

Życie człowieka napełnionego Duchem Świętym cechuje się umiłowaniem posłuszeństwa wobec prawa Bożego oraz łagodnością ducha i współczuciem dla bliźnich (zob. 2 Kor 5,14). Odnowieni w naszym umyśle i sposobie myślenia — po przyjęciu nowego serca i nowego podejścia do życia — doznamy zmiany wyznawanych wartości i postępowania. Nie będziemy chcieli żyć o własnych siłach, ale w uległości Duchowi Świętemu (zob. Ga 3,3).

Nie jesteśmy w stanie sami siebie zmienić. Nie mamy żadnej realnej mocy do takiej zmiany, gdyż jesteśmy na wskroś przesiąknięci grzechem. Odradzająca energia musi pochodzić od Boga. Zmiana wewnętrzna może być skuteczna jedynie dzięki przekształcającemu działaniu Ducha Świętego. Żadne zewnętrzne zmiany, takie jak pozbywanie się niektórych złych nawyków, nie czynią nas chrześcijanami. Zmiana musi się zacząć w sercu odrodzonym przez Ducha Świętego.

Jest to dzieło całego życia — w którym zdarzają się lepsze i gorsze etapy — dzieło, które Bóg obiecuje wykonać w nas, jeśli tylko poddamy się Jemu. „Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6 BT).

W jakich dziedzinach twojego życia dostrzegasz egoizm i egocentryzm, a w jakich widzisz odzwierciedlenie działania Ducha Świętego w tobie? Jak twoja odpowiedź świadczy o tobie i wyborach, jakich dokonujesz?

DO DALSZEGO STUDIUM

Naturalne jest, że każdy chce zachować władzę nad swoim życiem. Zazwyczaj polegamy na swoich staraniach, by dokonać tego, co chcemy. Tak więc jedni poświęcają całe życie dążeniu do zdobycia władzy, a inni odczuwają paniczny lęk przed utratą władzy. Ten ludzki dylemat znajduje rozwiązanie tylko w Bogu. Bóg pragnie, byśmy oddali pełne panowanie nad nami Jemu, naszemu Stwórcy i Odkupicielowi. On zna nas i miłuje bardziej niż ktokolwiek inny. Dzięki temu może skutecznie działać dla nas. Wybierając poddanie naszej woli kierownictwu Ducha Świętego, doświadczamy Jego nadprzyrodzonego pokoju i otrzymujemy nieograniczone możliwości niesienia błogosławieństwa innym. Ale musimy szczerze pragnąć tej mocy. Bóg nie narzuca się nikomu. Aby być moralnymi istotami, musimy być wolni. Ale żeby być prawdziwie wolnymi w Chrystusie, musimy mieć poczucie *porzucenia* naszych starych i grzesznych sposobów postępowania oraz poczucie *trwania* w mocy Ducha Świętego. Aby być prawdziwie wolnymi, musimy być szczerze poddani panowaniu Ducha Świętego. Nie ma w tym żadnej sprzeczności. Nasza wolność związana jest z uwolnieniem od potępienia i mocy grzechu, który zawsze nas zniewala i zawsze prowadzi do śmierci. Poddając się Panu i otwierając się na zamieszkanie Ducha Świętego w nas, nie tylko zostajemy uwolnieni od potępienia, ale „będąc w Chrystusie Jezusie nie według ciała” chodzimy, „ale według Ducha” (Rz 8,1 BG). To jest jedyna prawdziwa wolność dostępna dla nas, grzesznych i upadłych istot.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Niektórzy ludzie myślą, że wolność to możliwość robienia wszystkiego, co się chce, kiedy się chce i jak się chce. Co jest złego w takim podejściu z chrześcijańskiego punktu widzenia? Jaka jest biblijna idea prawdziwej wolności? (Zob. Ps 119,45; Łk 4,18; J 8,34-36; 2 Kor 3,17; Ga 5,1).

2. Dlaczego ważne jest odrzucenie egoizmu i poświęcenie się całkowicie Bogu, zanim Duch Święty będzie mógł działać przez nas? Co Bóg może zrobić dla ciebie, aby uczynić cię w większym stopniu błogosławieństwem dla bliźnich, pod warunkiem, że odrzucasz swój egoizm i otwierasz się na działanie Ducha Świętego?

3. „Życie chrześcijanina nie polega na modyfikowaniu i doskonaleniu starożytności, lecz na przemianie natury. Jest to śmierć dla własnego ja i grzechu, a jednocześnie nowe życie. Zmiana taka może nastąpić wyłącznie przez skuteczną pracę Ducha Świętego”¹. Omówcie podczas lekcji, co wynika z tych słów.

4. Porównaj przejawy egoistycznego życia z przejawami życia pełnego Ducha Świętego (przejrzyj tabelę w czwartkowej części lekcji). Omów z innymi uczestnikami lekcji, jakie błogosławieństwa mogą być waszym udziałem dzięki napełnieniu Duchem Świętym.

¹ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 143.